

Libri **SILVIA URSAÇHE**

Respect pentru oameni și cărți

ÎN HĂȚIȘUL PĂDURII

Eu sunt mic, dar vreau să știu

Ariciul

Respect pentru oameni și cărți

Ariciul este un animal mic și țepos. Are ace în loc de blană. Când se apără de dușmani, se face ghem. Vânează insecte, râme, melci, gândaci. Poate prinde șoareci sau chiar șerpi. Ciupercile, fructele, pomușoarele sau o farfurie de lapte dulce îmbogățesc meniul ariciului.

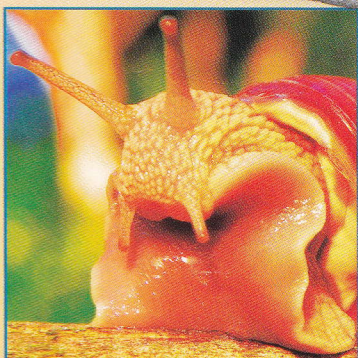
Arică, ia să-mi spui
Ce faci seara sub gutui?
– Strâng ciuperci și viermișori
Să le duc la puișori.

Ghici, cine-i?

– Ghemotoc hazliu cu ace,
Ce te tot zburlești?
Înghețata ție-ți place?
Iat-o, de poțtești!
– Ba nici dulciuri, nici brânzoaice
Nu înfulec eu;
Doar friptura de șerpoaice
E pe gustul meu.

Melcul este o moluscă ce „poartă casa în spinare”. Pe timp uscat, trăiește sub pietre sau sub rădăcinile copacilor. După ploaie iese afară și se târâie agale prin iarbă. Se hrănește cu fire de iarbă și frunze. Dacă este amenințat de pericol, se ascunde repede în cochilie.

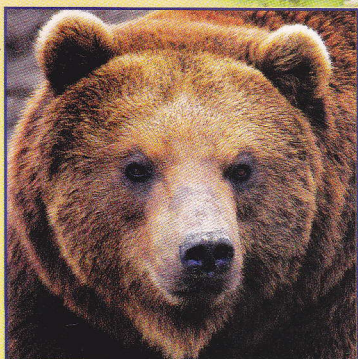
Melcul

După o ploaie-aleasă,
Fâșâind prin iarba deasă, –
Umblă melcul supărat
Că burtica și-a udat.
Și a scos două cornițe
S-o împungă pe ploaie.

Ghici, cine-i?

Cine merge pe cărare
Cu căsuța în spinare
Și se târâie, fâș-fâș,
Prin țărână și frunziș?

Ursului i se spune „stăpânul pădurilor”. Are o înfățișare blândă, dar este periculos pentru oameni. Se hrănește cu rădăcini, fructe de pădure, melci, animale mărunte și păsări. Îi place tot ce e dulce, mai ales mierea. Mănâncă și pește. Iarna urșii dorm adânc câteva luni în șir.

Ursul

Mulți nu cred, se minunează –
Ursul iarna hibernează?!
Doarme lung, împăratește,
Suge laba și postește,
Iar când vine primăvara,
Iese moș Martin afară.

Ghici, cine-i?

Sunt flocos și-mi place miere,
Aș mânca-o cu plăcere
La dejun și la amiază,
Dar albinele-s de pază.

